Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

◆ № 72 (572) ◆ Четвер, 22 квітня 1993 року ◆ Ціна 8 крб.

УЧАСНИКАМ МІЖНАРОДНОЇ ЮРИДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРАВОВІ ОСНОВИ БІЗНЕСУ В ЗАХІДНИХ КРАЇНАХ»

Щиро вітаю учасників конференції. Ми високо цінуємо прагнення кращих інтелектуальних сил ділового світу Західної Європи та Сполучених Штатів Америки допомогти молодому українському бізнесу у виході на європейський і світовий ринки не прохачем, а повноцінним партнером, здатним заробити кошти і використати на благо народу України. І, безумовно, добру справу зробили представники провідних західних фірм та установ, які прибули до нас з такою важливою місією. Вбачаємо у цьому також свідчення зростаючого інтересу й довіри до України та її політики.

Є всі підстави розраховувати, що ця зустріч допоможе діловим колам Заходу збагатити знання про нашу країну та її ринок, розширити свою діяльність в Україні, а українським бізнесменам — швидше подолати психологічний бар'єр щодо «незнаної землі», якою для них поки що лишається західний ринок.

Бажаю учасникам конференції успішної роботи.

Л. КРАВЧУК.

21 квітня 1993 року.

БІЗНЕС І ПРАВО

...ора в Києві розпочала свою роботу Міжнародна юридична конференція «Правові основи бізнесу в західних країнах». Її організатор — Український юридичний фонд при сприянні Міністерства фінансів США та Міністерства економіки України.

Протягом двох днів перед учасниками конференції виступлять провідні зарубіжні спеціалісти з права, банківської діяльності і страхування, бухгалтерського обліку, менеджменту, інформатизації, що представляють юридичні, страхові та консалтингові компанії.

Програма цього заходу спланована так, щоб допомогти українським акціонерним компаніям, державним і спільним підприємствам та представникам бізнесу інших галузей у налагодженні й розвитку зовнішньоекономічної діяльності, сприяти їхньому виходу на західний ринок і закріпленню там. Буде також детально розглянуто технологію ведення справ українським бізнесом із західноєвропейськими та американськими фірмами.

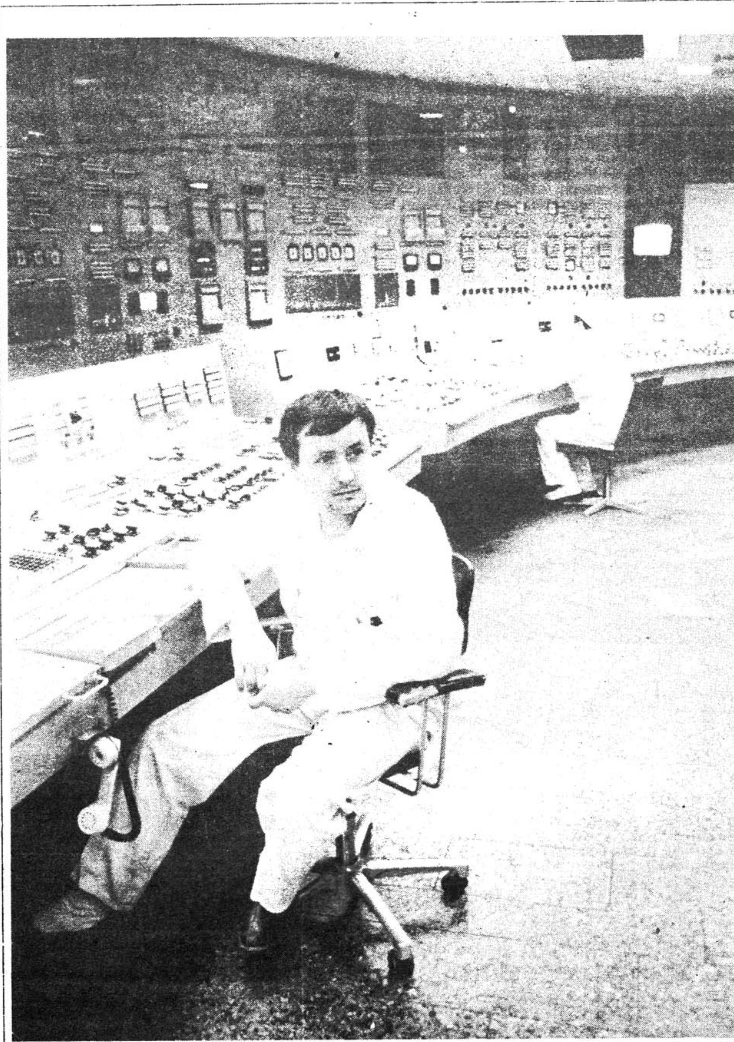

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Забичкуємо ЧАЕС?

Ще так недавно ввели мораторій на запуск нових блоків на атомних станціях і вирішили закрити ЧАЕС. Але час настав такий, що навіть недокурків ніхто не викидає просто так — бичкують! З енергетикою не легше: не хочеш подальшого спаду економіки — шукай, де взяти енергію. Економити? О, якби наші технології це вміли! Кілька днів тому збиралися українські урядовці й парламентарії, радилися: чи не зняти мораторій, чи не відкласти закриття ЧАЕС. Добре було б, скажімо, ЧАЕС закрити, а от мораторій — відмінити. З мораторієм — можливо, бо нові атомні блоки у Запоріжжі, Хмельницькому, Рівному вважаються надійними. А от на виведення ЧАЕС з експлуатації ще й документація не готова. А навіть недокурок, ретельно не забичкувавши, не варто ховати до кишені: пропалить дірку в останніх штанях.

Польовий стан — Відродити статус «королеви»

Подія, яка цими днями відбулася в Дніпропетровську, спонукала мене перегорнути власні записники, помічені 1983—85 роками і перечитати в них таке: «Дніпропетровська область поставила за мету виробляти щороку мільйон тонн зерна кукурудзи. Заздалегідь розгорнули підготовку майстрів високих урожаїв. Зародилося масове змагання за рекорди — спочатку на невеликих експериментальних ділянках, потім і на значних площах. Це був своєрідний всеобуч кукурудзівників. Люди оволодівали передовими методами праці і прогресивними технологіями, нагромаджували досвід та уміння. В області створили клуб послідовників Марка Озерного, якому судилося сколихнути всіх селян...».

Не треба пам'ять напружувати, бо йдеться не про ті ще часи, коли вирощена Марком Озерним кукурудза дала світовий рекорд, а про зовсім недавні, коли його земляки розгорнули боротьбу за щорічний дніпропетровський мільйон тонн качанистої. І домагалися жаданого рубежу не окремі, як тоді казали, передовики, а колгоспи, райони, повертали визнання «королеві» полів.

Та з 1987 року, на жаль, обласний клуб кукурудзівників імені Марка Озерного ніби «випав» з історії. Інші події і процеси, які «пішли», відтіснили його на задвірки наших клопотів і прагнень. Ось недавно тон задавали кукурудзярі Магдалинівського та Криничанського районів, а торік вони зібрали на круг смішно мало — по 8—12 центнерів. Як і загалом Дніпропетровщина опустилася до двохсот тисяч тонн валу замість мільйона.

(Закінчення на 3-й стор.).

ПРЕЗИДЕНТ України Леонід Кравчук 20 квітня відбув до Анкари для участі в церемонії похорону Президента Турецької Республіки Тургута Озала.

УРЯД України звернувся до Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй з проханням внести зміни в систему фінансування операцій ООН по підтриманню миру і знайти можливість для зменшення внеску України.

МІЖ РИФАМИ ОБОРОННОЇ ДОСТАТНОСТІ

20 квітня відбулося закрите пленарне засідання Верховної Ради України. Розглядалося питання про проект Воєнної доктрини України, який доопрацьовано з урахуванням пропозицій і зауважень, висловлених народними депутатами під час розгляду цього проекту на шостій сесії Верховної Ради 28 жовтня 1992 року.

З доповіддю виступив Президент України Л. М. Кравчук.

Доповідь про структуру, чисельність і програму скорочення Збройних Сил України зробив міністр оборони К. П. Морозов.

Було заслухано інформацію міністра машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії В. І. Антонова — про оборонну достатність і конверсію промисловості України.

Інформацію про стан переговорів між урядовими делегаціями України і Російської Федерації щодо ядерного роззброєння зробив керівник державної делегації, міністр охорони навколишнього середовища Ю. І. Костенко.

З інформацією про стан переговорів між державними делегаціями України і Російської Федерації щодо Чорноморського флоту виступив глава державної делегації України, перший заступник Голови Верховної Ради В. В. Дурдинець.

Указ Президента України

Про розпорядження Представника Президента у місті Києві від 12 березня 1993 року № 293

Представник Президента України у місті Києві 12 березня 1993 року видав розпорядження «Про невідкладні заходи щодо врегулювання правового положення громадян інших держав, що прибувають до м. Києва, та поліпшення санітарно-епідемічного стану», яким затвердив Тимчасове положення про попереджувальні заходи з метою профілактики карантинних і особливо небезпечних інфекцій (СНІДу, малярії, холери, чуми, «жовтої пропасниці») та Правила реєстрації громадян інших держав, що прибувають до м. Києва. Цими документами передбачено запровадження збору за укладення договору піднайму жилих приміщень, обов'язкове обстеження іноземних громадян на вірус імунодефіциту людини незалежно від строку перебування в місті Києві, правила їх реєстрації та вирішено питання про адміністративну і кримінальну відповідальність осіб, винних у порушенні вимог цього розпорядження.

Зазначене розпорядження суперечить Законам України «Про запобігання захворюванню на СНІД та соціальний захист населення», «Про систему оподаткування», «Про Представника Президента України», постанові Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1992 року № 460 «Про затвердження Правил медичного огляду з метою виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини, обліку, медичного обстеження та профілактичного нагляду за ВІЛ-інфікованими», іншим актам законодавства та нормам міжнародного права. Воно прийнято з перевищенням повноважень, оскільки вирішення усіх питань, яких торкається дане розпорядження, не входить до компетенції місцевої державної адміністрації, а регулюється актами законодавства. Розпорядженням встановлюються також обмеження прав громадян, не передбачені законодавством.

У зв'язку з наведеним, на підставі частини другої статті 10 Закону України «Про Представника Президента України», **постановляю:**

Розпорядження Представника Президента України у місті Києві від 12 березня 1993 року № 293 «Про невідкладні заходи щодо врегулювання правового положення громадян інших держав, що прибувають до м. Києва, та поліпшення санітарно-епідемічного стану» скасувати як таке, що суперечить вимогам законодавства, нормам міжнародного права і порушує права і законні інтереси громадян.

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
17 квітня 1993 року.

Парламентська хроніка

АКСІОМА, ЩО ІНФОРМАЦІЯ — ЦЕ ТОВАР, СТАНЕ ЗАКОНОМ

Ранкове засідання 21 квітня

Головною подією (якщо розгляд чергового законопроекту можна назвати подією) порядку денного ранкового засідання стало обговорення проекту Закону про систему науково-технічної інформації (НТІ). Голова Державного комітету з питань науки і технологій С. Рябченко наголосив, що цей закон визначатиме в майбутньому засади державної політики в галузі науково-технічної інформації, порядок її використання в інтересах технічного, економічного і соціального прогресу України. Головною тезою законопроекту є твердження, що науково-технічна інформація є товаром, а відтак на неї поширюються товарні відносини. Майбутній закон спрямований на створення ринку НТІ та ринкових правових відносин в галузі обміну нею. Основними постачальниками НТІ в Україні стануть державні органи науково-технічної інформації та бібліотеки. Нині в Україні їх налічується майже 1300 із загальною кількістю документів та довідково-інформаційних фондів близько 300 мільйонів одиниць. Це зарубіжна періодика, патентна, нормативно-технічна інформація, промислові каталоги тощо.

НТІ — товар особливий. У сучасному світі ступінь розвитку держави вимірюється часткою науково-технічної інформації в її експорті. Нині ж Україна повинна створювати власну систему НТІ практично з нуля.

Законопроект встановлює, що до системи НТІ України ввійдуть усі інформаційні органи, в тому числі приватні та комерційні структури. Тобто ця система охопить як державний, так і недержавний сектори. Проект закону про систему НТІ встановлює також правовий режим доступу до науково-технічної інформації, порядок державної реєстрації, обліку та використання результатів науково-дослідної, дослідно - конструкторської, проектно-технологічної та іншої науково-технічної діяльності.

Під час обговорення законопроекту слушне зауваження висловив народний депутат М. Косів: чому до майбутнього закону не закладено положення про захист результатів інтелектуальної діяльності від промислового шпіонажу? На що С. Рябченко відповів, що це прерогатива інших законодавчих актів, які нині також розробляються.

Депутати схвалили проект Закону про систему науково-технічної інформації в першому читанні й перейшли до розгляду в другому законопроекту про правову охорону сортів рослин. Доповідач Є. Чуваков повідомив, що комісія з питань агропромислового комплексу доопрацювала проект закону, змінивши навіть його назву на Закон України «Про охорону прав на сорти рослин». Депутати схвалили законопроект.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Міні-інтерв'ю в перерві

Народний депутат України, академік І. ЮХНОВСЬКИЙ:

Наука в нашій державі сьогодні не в пошані. Вона буде належно поцінована тільки тоді, коли цінуватиметься робота — інтелектуальна, фізична, творча. Підкреслюю: робота, а не спекуляція. Саме тому нині найбільш бажаною в Україні й найпоширенішою є інформація, пов'язана із спекуляцією: який курс долара, де, що і за скільки можна купити, продати, перепродати. Законопроект про науково-технічну інформацію нині дуже потрібний. У будь-якому парламенті світу він, як правило, не викликає бурхливих дебатів, тому що в цивілізованому світі давно зрозуміли, що науково-технічна інформація — це справжній капітал.

Народний депутат України, кандидат філологічних наук В. ПАНЧЕНКО:

У колишньому Союзі в провінційних центрах одним з основних джерел інформації були бібліотеки. Існувало неписане правило: кожне видавництво обов'язково надсилало в усі найбільші бібліотеки по примірнику книги, що виходила в світ. Тепер цю систему порушено. В Кіровоградській обласній бібліотеці, наприклад, надходження літератури скоротилися в кілька разів. Облас[illegible] держадміністрація, упр[illegible]ління культури змушені через особисті контакти, посередництво комерційних структур закуповувати нові книги в Росії. Як на мене, потрібно укласти міждержавні угоди, які передбачали б порядок надходження і розрахунків за одержану літературу на території СНД. На жаль, з відповідей Сергія Рябченка я зрозумів, що таких ініціатив у Кабінеті міністрів немає, все це — лише на рівні бажаного, тому мати повноцінний інформаційний ринок для України — віддалена перспектива.

Записала Катерина КІНДРАС[illegible]

У партіях і рухах

ПАРТІЇ СІДАЮТЬ ЗА ПАРТИ. ВДАЛО

Якщо не брати до уваги істини, загальні для партійного життя в будь-якій країні, то на семінарі в навчальному центрі німецького Фонду Ганса Зайделя в Клостер Банці (Баварія) найчастіше повторювався заклик до толерантності. До розуміння того, що політична боротьба є політичною боротьбою, а людські стосунки — найголовніше. Це й не дивно, бо на той семінар з проблем міжпартійного існування українське відділення Фонду Ганса Зайделя запросило, окрім віце-прем'єра з гуманітарних питань М. Жулинського, завідувача сектора Кабінету міністрів Б. Омецинського та двох журналістів, ще й В. Філенка, лідера Партії демвідродження України (ПДВУ), О. Мороза, лідера Соцпартії України (СПУ), В. Журавського, голову Християнсько-демократичної партії України (ХДПУ), О. Шевченка, члена проводу Української республіканської партії (УРП) та О. Лавриновича, заступника голови НРУ. Німецька сторона не тільки висловила побажання співпрацювати за принципом «якби ви з нами подружилися, багато б дечого навчилися», а й три дні наполегливо і по-німецьки педантично навчала українських гостей, знайомила з історією політичних рухів у Німеччині, з головними засадами партійного життя, з характером відносин партій і держави, партій і суспільства на всіх рівнях, з міжпартійними зв'язками і основними принципами політичної культури і політичного життя.

Панувала одна теза, спільна для всіх промовців протягом трьох днів навчання, а саме: якщо державі потрібні нормальні суспільно-політичний розвиток, громадянське суспільство, взаємно продуктивні відносини між владою і народом, який вручає владі свою долю, то потрібні й нормальні розвинені політичні партії. Партії як виразники політичної волі народу. Як посередники між владою і народом, які виконують три головні функції: **акумулятора** настроїв, побажань і переконань людей, **трансформатора** цих чинників у відповідні партійні засади і **генератора** нових ідей щодо удосконалення суспільного життя. І головна засада для виконання цих функцій — реальна багатопартійність, що створює конкуренцію, своєрідний ринок ідей, на якому виборці вибирають кращі. І не просто вибирають. У нормальних цивілізованих країнах виборці, віддаючи свої голоси тим чи іншим кандидатам, знають, хто відповідає за функціонування держави, з кого спитати в разі, якщо виникають негаразди або кояться неподобства.

Німеччина це розуміє. Її законодавство чітко визначає і місце партій у суспільстві, і їхні завдання, і державну допомогу партіям. Наприклад, німецькі партії повинні виконувати вісім чітко визначених завдань: **впливати на формування громадської думки; започатковувати і поглиблювати політичну освіту громадян; стимулювати активну участь цих громадян у політичному житті; виховувати здібних громадян для прийняття на себе серйозної політичної відповідальності; через висунення кандидатів брати участь у виборах на федеральному, земельному і комунальному рівнях; впливати на політичний розвиток подій у парламенті та уряді; втілювати в політичні процеси в країні цілі, які проголошує партія; турбуватися про постійний зв'язок між народом і державними органами.**

Саме під виконання цих завдань ФРН виділяє з держбюджету значні кошти, найбільші в Європі, і ці асигнування щорічно зростають. Розмір дотації прямо залежить від кількості місць у бундестазі, одержаних після виборів, але й про малі партії не забувають. Політичним «ліліпутам» достатньо набрати понад 0,9 відсотка голосів від загального електорату виборів і вони одержать державну допомогу. Однак, щоб уникнути політичного роздріблення в федеральному парламенті, партії можуть послати туди своїх представників тільки після того, як наберуть 5 відсотків голосів від загального числа виборців у ФРН. На рівні окремих земель малим партіям це вдається, тому й політичне життя в ландтагах жвавіше, але в федеральному бундестазі суперечки ведуть «кити»: «зелені», соціал-демократи, коаліція християнських демократів і соціальних християн, вільні демократи.

Словом, у Німеччині існує ціла наука про партії, бо, як зазначив один з промовців доктор Л. Вайнахт, коли зник зовнішній ворог, довелося дивитися в дзеркало. І суспільство побачило в ньому, що воно не таке вже й хороше. А щоб поліпшитися, потрібні різні варіанти й пропозиції, які можуть дати тільки політичні партії. Політичне коло замикається, створюється система, за якої партії слідкують за державою, а держава — за партіями. До речі, в Німеччині партіям заборонено закликати до революцій, бо це замах на Конституцію. Держава заборонила на початку п'ятдесятих партії крайніх — і лівих і правих, а партіями узагалі вважає тих, хто раз на шість років хоч на якомусь рівні висуває кандидатів.

Ще під час навчання в Клостер Банці місцева газета порівняла сьогоднішню ситуацію в Україні з ситуацією в Німеччині часів Веймарської республіки (1919—1933 рр.). Ті ж економічна криза, політико-демократична недорозвиненість, а отже, й недієздатність політичних партій, перетворення парламенту в місце для балачок, безвідповідальність влади, партофобія тощо. В цих умовах Гітлер легко заборонив усі партії, окрім своєї, яку оголосив партією усього народу...

Наші партійні лідери, незважаючи на різну політичну орієнтацію, як не дивно, погодилися з тим, що єдина «партія народу» в нас уже була. Що вона так набила оскому до слова «партія», що сьогодні люди сахаються від нього, як, вибачте, чорт від ладану. Це — по-перше. А отже, по-друге, партійні вожді погодилися й з тим, що найнебезпечніший внутріпартійний політичний ворог України сьогодні — це партофобія. Що страх людей перед партіями — це та каламутна вода в політиці, в якій влада є політично безвідповідальною, бо сформована невідомо ким, а отже, може робити, що завгодно. І робить. Бо народ — це, звичайно, сила, але неорганізований народ — сила аморфна: або пасивна, або здатна до охлократії, коли головний аргумент у суперечці — кулак. Українські партійці, і Мороз, і Шевченко, і Філенко, і всі інші, не раз зап[illegible]вали один одного: що ст[illegible] за антипартійними висловлюваннями державних керівників різних рівнів, за прямою чи завуальованою дискредитацією ідеї багатопартійності? І відповідали одностайно: або прагнення й надалі зберігати політичну каламуть, або підготовка до уконституювання власної партії. І знову звично вже дивувалися з того, що вони в Україні — опозиція, але невідомо кому, бо нема позиції. А це, згодьтеся, теж проблема.

Був і такий цікавий момент. Один з німецьких доповідачів сказав, що політична культура як здатність співіснувати в одному політичному просторі схожа на спробу забивати цвях за допомогою пудингу — дуже вже розмиті критерії. Але вони все-таки існують. І, переконаний, визначаються самими людьми. На одній з вечірок О. Лавринович і О. Мороз про щось говорили між собою, а між ними сидів перекладач. Лідери НРУ і СПУ говорили без перекладача. В прямому і в переносному значенні цих слів. І розуміли один одного. Ну чим не результат, який вартий повторення не тільки в Німеччині за пивом, а й в Україні в політичному житті.

Володимир СКАЧКО.

Київ — Клостер Банц — Київ.

ПРІОРИТЕТИ Й МОДЕЛІ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ

ХТО І ЯК ЇХ РОЗУМІЄ

УКРАЇНА почала будувати свій державний устрій практично з нуля. Тому в неї є можливість не повторювати чужих помилок, створити власну модель суспільства. І, на мою думку, найсприятливішою для наслідування є Швейцарія з елементами сучасного економічного механізму Сингапуру та Південної Кореї.

Бажають того чи ні різні партії в Україні, але наше майбутнє пов'язане із соціалізмом Швейцарії й Сингапуру, який не має нічого спільного з моделлю державного розподільного монополістичного капіталізму, яка після НЕПу видавалася за соціалізм. Якщо це відповідає інтересам України, то слід багато взяти на озброєння із законодавств, державного устрою цих країн. Відмовившись від будівництва в Україні моделі «дикого» капіталізму XIX століття, можна буде запобігти зростанню групової злочинності, зміцнити віру в майбутнє всіх верств населення, закласти моральні підвалини у суспільстві.

Хочу ще раз підкреслити, що швейцарська та сингапурська моделі соціалізму передбачають наявність приватної і колективної власності за винятком прямого втручання держави у господарські справи підприємств і підприємців.

Не можна приймати нові закони, декрети уряду України, не визначивши моделі розвитку суспільства, пріоритетів в економіці на найближчі два-три роки.

Які лише пріоритети не стверджують нині: «розвиток села», «український літак», «український телевізор», «український автомобіль» і т. п. Назване важливе для України, але це не пріоритетні напрямки розвитку економіки для подолання економічної й політичної кризи. Для України, як молодої держави, на мій погляд, головним є:

забезпечення енергоносіями і енергозбереження;

випереджальне зростання експорту товарів над імпортом;

приватизація державних підприємств.

УСІ ЦІ пріоритети стосуються народного господарства і для їх втілення в життя потрібно мати відповідні закони, через економічні важелі створити умови для їх виконання. Відсутність власних достатніх джерел енергоносіїв примушує дуже уважно ставитися до використання потужностей атомних електростанцій, забезпечення високого рівня безпеки в експлуатації. Залучення нетрадиційних технологій виробництва бензину з рослинних відходів, бурого вугілля, як це робиться в Бразилії та ПАР, перехід на інші системи машин, технології виробництва у сільському господарстві, скорочення металургійного виробництва — теж проблема державної ваги.

У сільському господарстві на один гектар сільськогосподарських угідь ми витрачаємо вдвічі більше палива, ніж розвинуті країни. При обігріві житлових і виробничих приміщень цифра перевитрат — така ж сама.

Забезпечення енергоносіями і енергозбереження має стати першою національною програмою в Україні. Надаючи пільги, уряд повинен стимулювати збереження енергоресурсів підприємствами і підприємцями.

ДРУГИЙ пріоритет має особливе значення для України, де маємо одну з найбільших інфляцій і найменші валютні запаси для введення національної валюти. Українські товари поки що неконкурентоспроможні. Внутрішні ціни на них значно вищі, ніж у Росії та в інших країнах СНД. Причиною цього є: висока вартість енергоносіїв, державна монополія у всіх галузях народного господарства. В Україні практично відсутня конкуренція товаровиробників і продавців товарів, дуже жорстокою є система квотування та ліцензування експорту товарів, багато заборон щодо вивезення їх у Росію. Митне регулювання, високі податки фактично штовхають більшість підприємців на приховування прибутків, що сприяє зростанню групової злочинності. Якщо ми скаржимося на наявність рекету, то причини слід шукати саме в економічних законах, які приймаються в Україні. Боротьба з бартером виключила імпорт технологічного обладнання, ноу-хау для виробництва експортної продукції.

Замість того, щоб відмінити ліцензії на експорт усіх товарів (крім цукру, зерна, олії) до Росії і митні збори, ми зробили все, щоб не заробляти рублі на придбання нафти, нафтопродуктів, кольорових металів, лісу. Відсутня повністю підтримка виробників експортної продукції, наслідком чого є небажання підприємців займатися таким виробництвом. Монополія на зовнішньоекономічну діяльність з боку міністерств і відомств не може дати нічого, окрім збагачення окремих державних службових осіб.

Сьогодні всі декрети уряду, закони України не стимулюють зростання експорту товарів, підтримку виробників експортної продукції.

ЩЕ БІЛЬШЕ значення має третій пріоритет у розвитку економіки України. Без швидкого перетворення державних підприємств на акціонерні товариства ми не будемо мати господаря, відповідальності й дисципліни на виробництві, конкуренції товаровиробників.

Акціонування державних підприємств Україна може здійснити протягом трьох місяців за такими принципами:

безкоштовна передача 30 відсотків вартості майна працівникам підприємств з одночасним акціонуванням заводу;

продаж 40 відсотків вартості майна під акції постачальникам сировини, комплектуючих виробів за ВКВ, російські рублі, українські карбованці через акціонерне товариство з відрахуванням одержаних коштів у державний бюджет під контролем Фонду державного майна України з метою зміцнення господарських зв'язків;

передача акцій державою під трастове управління керівникові акціонерного товариства за контрактом на три роки з відрахуванням у бюджет 70 відсотків відповідних дивідендів і залишенням 30 відсотків керівникові акціонерного товариства;

продаж на аукціонах магазинів, підприємств служби побуту з виплатою одноразової компенсації пенсіонерам, студентам, працівникам бюджетних установ за рахунок 50 відсотків одержаних коштів.

Без приватизації неможливо відродити конкуренцію товаровиробників і продавців, господарів. Адже на приватних акціонерних підприємствах, як правило, працівники не страйкують, а підприємства не одержують дотацій з державного бюджету.

Незрозуміло, чому уряд України стримує приватизацію державних підприємств, маючи в руках усі економічні важелі управління?

Країни Європи, США, Канада йшли від приватної власності до акціонерної, а з 1933 року почали одночасно підтримувати малий бізнес. За наявності розвинутої промисловості, сільського господарства орієнтація лише на приватну власність, а не на народне акціонування, заведе економіку й народ України у новий глухий кут великої соціальної кризи.

Працьовитий і талановитий народ України спроможний подолати економічну кризу, побудувати демократичну державу, майбутнє якої засноване на праці й творчості економічно вільних людей. Але для цього необхідно визначити головні напрями і не збиватися на манівці.

Віктор УРЧУКІН,
доктор економічних наук.

Відродити статус «королеви»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Не випадково в області згадали недавнє минуле і щойно влаштували зібрання клубу Марка Озерного — клубу кращих кукурудзярів. Теж своєрідне відродження, може, й не від хорошого життя: минулорічна посушлива осінь не дала змоги посіяти озимої пшениці, скільки намічали, а майже безсніжна зима ускладнила ситуацію.

Явно з умислом для зачину слово надали голові Верхньодніпровського колгоспу «Червоний партизан» Тамарі Святодух. Це ж бо господарство, де працював Марко Озерний, але потім були часи, коли «Червоний партизан» більше потерпав, ніяковів від слави свого земляка, ніж мав радості й гордості. Хто б не приїздив сюди, обов'язково зупинявся біля погруддя знаменитого кукурудзівника і питав: «То як, шановні, примножуєте досягнення Озерного?». Колгоспники сором'язливо опускали очі, червоніли і неголосно відповідали: «Хвалитися, на жаль, нічим».

А тепер у «Червоному партизані» вирощують по сто і більше центнерів зерна кукурудзи на гектарі. Чи не приклад для відродження і наслідування? В області, зрештою, вистачає умілих, талановитих кукурудзівників: у Новомосковському районі — колгосп «Дружба», який очолює Анатолій Буйвицький, Микола Жадан з Межівського району, Петро Ковальчук з Томаківщини... Загалом стало ясно, що технологічних, агротехнічних секретів, а також майстрів високих урожаїв Дніпропетровщина не втратила. І спроможна висувати нових, що особливо приємно. Шістдесят, а то й сімдесят центнерів з гектара зерна кукурудзи під силу практично всім — такий висновок.

Інша річ, що тепер непокоять незвичні проблеми: нестача насіння, гербіцидів і добрив. Ще точніше — їхня дороженча. Найнеобхідніше сьогодні не по кишені і колгоспам, і орендним селянським господарствам, і фермерам (останніх також активно залучають у послідовники Марка Озерного). Спробуй потім боротися з бур'янами. А недешеві нині пальне та мастила примушують селян уже на старті передбачати спрощені, «економні» варіанти польових робіт. Як свідчать попередні підрахунки, кожна тонна качанистої цього року обійдеться майже в 45 тисяч карбованців.

Напередодні обласна держадміністрація провела серію регіональних нарад, на яких саме і йшлося про те, як впоратися з великим обсягом весняно-польових робіт та як, наперекір труднощам, використати весь свій потенціал і загалом зернових зібрати не менш як три мільйони тонн. Так-от, кукурудзівники, додавши до напрацьованої програми свої пропозиції і розрахунки, твердо беруться виростити щонайменше 800 тисяч тонн качанистої. Хоча заступник директора інституту кукурудзи Володимир Ківер заявив, що уже цього року Дніпропетровщина спроможна повернутися у валовому зборі «королеви» на мільйонну позначку. І з ним, судячи з усього, погодилися.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ПРЕСИ

Відповідно до рішення IX З'їзду народних депутатів Російської Федерації про проведення референдуму і постанови Президії Верховної Ради РФ «Про організаційні заходи щодо забезпечення участі у всеросійському референдумі громадян Російської Федерації, які перебувають за кордоном» у Посольстві Російської Федерації в Україні 25 квітня буде організовано голосування з питань референдуму.

У голосуванні можуть узяти участь усі громадяни Російської Федерації, які досягли 18 років і які постійно проживають на території України або з якихось причин перебувають у день референдуму на території України (члени делегацій, тимчасово відряджені, ділові люди, туристи тощо). Для участі у голосуванні треба прийти особисто і пред'явити паспорт зі штампом про громадянство Російської Федерації або штампом про постійну прописку на території Росії на 6 лютого 1992 року, тобто дату набирання чинності Закону «Про громадянство РРФСР». Особи без громадянства, згідно з російським законодавством, участі у референдумі не беруть.

Дільниця для голосування працюватиме у будинку Посольства РФ в Україні за адресою: м. Київ, вул. Кутузова, 8 б. Їхати авт. № 82, трол. №№ 14, 15 до пл. Лесі Українки. Час роботи дільниці для голосування з 7.00 до 23.00. Телефони для довідок: 294-66-31, 294-68-16.

РЕГЛАМЕНТ—БІБЛІЯ ДЛЯ ДЕПУТАТІВ

Світова практика свідчить, що для злагодженої діяльності найвищих органів законодавчої і виконавчої влади застосовуються регламенти їх роботи, а для органів судової влади — процесуальні законодавчі акти (процесуальні кодекси). Верховна Рада України сьогодні діє за тимчасовим регламентом, який зазнав змін та доповнень. Водночас триває робота над Регламентом Верховної Ради України. Ще в лютому 1991 року парламент ухвалив проект Регламенту в першому читанні.

Під час його доопрацювання в робочій групі, постійних комісіях з питань законодавства і законності та в мандатній і з питань депутатської етики запропоновано нові розділи, дано визначення Регламенту як законодавчого акта, передбачені основні принципи та законодавчі документи, які закріплюють норми процесуального права діяльності Верховної Ради України.

Проект Регламенту детальніше регулює загальний розпорядок роботи сесії Верховної Ради, відображає особливості скликання першої, чергових та позачергових сесій, процедури затвердження порядку денного сесії тощо. У ньому також розписано й порядок ведення пленарних засідань, прийняття рішень, надання слова, голосування пропозицій, таємного голосування, закріплено ряд нових положень щодо дисципліни й етики на пленарних засіданнях, ведення протоколу.

До складу робочої групи з розробки проекту Регламенту входять народні депутати України, серед яких найвагоміший доробок належить В. Носову, а також працівники Секретаріату Верховної Ради, науковці Інституту держави і права АН України, правознавці вищих навчальних закладів Києва, Львова, Одеси та Харкова.

Проект Регламенту за обсягом чималий. Але це виправдано з точки зору детального визначення процедур багатогранної діяльності Верховної Ради, її органів, самих народних депутатів України. Адже цей документ має стати своєрідною біблією для депутатів. Отже, проект, на думку робочої групи, готовий до ухвалення.

Микола МАЛИШКО,
кандидат юридичних наук.

Продиктовано в номер

ШУКАЛИ КОМПРОМАТ!

Як повідомили у центрі громадських зв'язків УВС Закарпаття, невідомі особи залізли до службового кабінету народного депутата України, академіка, директора Бактянського НДІ агропромислового виробництва Василя Шепи. Зловмисників цікавила передусім службова документація та ділове листування директора. Чи, бува, не хотіли розжитися яким-небудь компроматом на депутата з наміром його пошантажувати! Правоохоронців цікавлять і інші версії. Розслідування триває.

ПЕРШОТРАВЕНЬ, З'ЇЗД УРП

Як повідомила агенція УРП-Інформ, згідно з рішенням Ради УРП від 21 січня 1993 року 1 і 2 травня відбудеться черговий, IV з'їзд Української Республіканської партії. На з'їзді буде обговорено зміни до Статуту і Програми УРП, стратегію і тактику партії в умовах розбудови Української держави, передвиборну платформу партії, оргпитання, обрано голову УРП, затверджено заступників, Контрольно-ревізійну і Етичну комісію.

АМНІСТІЇ НЕ ПІДЛЯГАЮТЬ

Чернігівська облпрокуратура істотно поповнила позабюджетні фонди місцевих Рад. На їхні рахунки почали надходити 28 млн. карбованців штрафів. Як з'ясувалося, посадові особи з Державної інспекції цін безпідставно амністували Чернігівський і Ніжинський м'ясокомбінати, харчокомбінат облспоживспілки, Прилуцький птахокомбінат, військторг № 687 та інші підприємства, які, грубо порушивши державну дисципліну цін, продавали м'ясні вироби і мотоцикли з завищеною вартістю. Незаконно отримані гроші перераховано до бюджету. Штрафи у двократному розмірі за здирство не стягувалися.

ЗАГАДКОВА НАРАДА

Такого у громадсько-політичному житті Донецька ще не бувало! Навіть комуністи, перебуваючи у декларативному підпіллі, спромоглися оповістити журналістів про час і місце своїх форумів. І ось маємо: у центрі міста, у приміщенні облдержадміністрації, збираються вищі посадові особи трьох східних областей України, і все це — за зачиненими дверима. Кажуть, що цій зустрічі передувала зустріч у Києві народних депутатів від Донбасу й Дніпропетровщини, де йшлося про необхідність розробки регіональної програми подальшого розвитку Східної України. Але чому — таємно!

ТЕРАКТ ЯК ТЕАТРАЛЬНИЙ АКТ

До Луганського облуправління Національного банку України зателефонував невідомий і сказав, що у приміщенні банку закладено вибухівку, вибух станеться от-от. На місце події тут же прибули сапери, міліція, пожежна служба, швидка допомога. Поки сапери шукали вибухівку, зібрався натовп, де коментували подію так: у банку довго не було грошей, тепер завезли, а видавати не хочуть, тож самі собі зателефонували, щоб клопоту менше...

Вибухівку не знайшли. «Жартівника» шукає міліція. Жарт коштуватиме йому декілька мільйонів карбованців.

А закони варто переглянути

Конференції

У Маріуполі відбулася ділова конференція «Економічні та правові проблеми розвитку зовнішньоекономічних зв'язків Донбасу». Організатори — Інститут економіко-правових досліджень АН України, Донецька обласна асоціація керівників підприємств і Маріупольська універсальна товарна біржа. В роботі конференції брали участь керівники облдержадміністрацій, облрад і їхніх виконкомів, промислових підприємств, об'єднань, СП, підприємці, вчені з різних регіонів України, Москви, Ростовської області, Північного Кавказу, а також голова підкомітету ВР Російської Федерації з проблем півдня Росії І. Братищев, заступник голови Комітету ВР РФ з питань міжреспубліканських відносин М. Дмитрієв.

Обговорено ряд проблем, які необхідно розв'язати для відновлення співробітництва Донеччини і Луганщини з сусідніми регіонами Росії. Розроблено ряд рекомендацій, які направлено до Верховної Ради України, у тому числі — про необхідність докорінної переробки Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», оскільки він не відповідає багатьом пізніше прийнятим законодавчим актам. Рекомендується також переглянути Закон України «Про іноземні інвестиції».

Наш кор.

Ситуація

ЛИПОВЕ ГОРЕ

Чернігівська облпрокуратура готує кільканадцять позовів до вищих службових осіб сільських та міських Рад райдержадміністрацій Талалаївського, Коропського, Козелецького, Сосницького, Корюківського районів на суму понад два мільйони карбованців. Вирішується питання про притягнення їх до кримінальної відповідальності. Ми попросили прокоментувати це рішення старшого помічника прокурора області з питань нагляду за дотриманням природоохоронного законодавства Анатолія ХИТУНА:

— У ході перевірки використання коштів, виділених на захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, ми виявили понад 300 студентів, що за фіктивними документами отримували подвійні стипендії, компенсації за невикористані путівки у будинках відпочинку тощо. Як з'ясувалось, вони не проживали у населених пунктах, розташованих у зоні радіоактивного забруднення, або перебували там незначний час і не мали права на пільги. Довідки ж їм підписали відповідальні особи, зокрема голови Рад, заступники представників Президента в районах, які так щедро і безвідповідально розпорядилися державними коштами. Так, тільки по Чернігівському педінституту переплата пільгових «чорнобильських» виплат становить вже близько 1,5 мільйона карбованців. Фіктивні довідки на право одержання пільг надійшли до навчальних закладів Чернігова не тільки з нашої, а й з Київської, Житомирської, Рівненської, Черкаської, Волинської, Сумської областей. Це говорить про те, що, на жаль, подібні зловживання набули масового характеру. Гадаю, у зв'язку з цим необхідно провести ретельні перевірки пільговиків у всіх вузах, технікумах, ПТУ України.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Таємниця чорного «тюльпана»

Детектив

На периферії, в будинках колгоспників, з'явились чорні компакти — за нинішніх часів надзвичайний дефіцит, навіть у престижних районах столиці. А напередодні можна було побачити, як біля залізничного насипу у сутінках завантажували легкові автомобілі отими самими сантехнічними вигодами. Однак все це за чутками — не більше.

Офіційно ж — процитуємо одного з керівників охорони Південно-Західної залізниці України Анатолія Сидоренка: «З вагонів, що простоюють, розтягають нині практично все, хіба що залізобетонні конструкції не чіпають — потрібен автокран...»

Залишається з'ясувати лише два питання. Скільки поїздів простоює? На 20 квітня в Україні стояло 65 поїздів. За словами віце-президента Держадміністрації залізниць України Ельбруса Абдуллаєва,— в основному, через відсутність дизельного пального для тепловозів, якого, замість 4 тисяч тонн, експлуатаційники одержують тисячу. А які санкції передбачено до розкрадачів держмайна на залізницях? Згідно з постановою Ради Міністрів СРСР (це ж треба!) від 1986 року, за перебування без дозволу в зоні залізничних колій, де стоять народногосподарські вантажі, встановлюється штраф у розмірі п'яти карбованців. Указ Президента України збільшив його розмір у десять разів. Тож, за півсотні купонів кримінальний елемент облаштовує сільські санвузли!

На всі поїзди, що сьогодні стоять, не напасешся ані запобіжної арматури, ані воєнізованих охоронців. Та й кому, власне, про це дбати, у Києві ще не визначились — чи то Держадміністрації залізниць, чи то міністерству транспорту. А село, між іншим, вже почало наздоганяти місто.

Сергій ВЛАД.

Зверніть увагу

Поїхали...

Розпорядженням Полтавського міськвиконкому у місті введено рух тролейбусу в нічний час. Курсуватиме він від Південного залізничного вокзалу до центру, а також мікрорайонами Алмазний, Браїлки, Половки. Тимчасова плата — 100 карбованців за одну поїздку. Для безпеки пасажирів у салоні чергуватиме міліція.

Вирішено і ще одне наболіле питання — про доставку людей на садово-городні ділянки. Уже відновлено закриті на зиму маршрути до усіх приміських сіл, а також відкрито кілька нових.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Пам'ять

«1917—1921. ЗАБУТА ДЕРЖАВНІСТЬ»

Під такою назвою історик Сергій Білокінь та журналіст Кирило Лекеренко створюють новий відеосеріал, присвячений відновленню української державності. Уже у квітні телеглядачі України побачать два півгодинних фільми серіалу «Центральна Рада: 1917 і 1918». На черзі — фільми, присвячені Українській державі Павла Скоропадського, Директорії, Західно-Українській Народній Республіці. Серіал створюється на унікальній кінохроніці, вперше — без цензурних вилучень. Завдяки рекламно-інформаційному агентству «ЯНКО» та допомозі Центру Творчого Телебачення недержавної телемережі «УНІКА TV» глядач матиме можливість на власні очі побачити видатних діячів української революції, дізнатися про найголовніші події тих років.

УНІАН.

Реалії

ХОЧ СТРИЖИСЬ, ХОЧ ПОМИРАЙ!

У перукарні № 55 обласного центру стрижуть клієнтів за півціни. У такий спосіб адміністрація стрілочного заводу вирішила захищати своїх людей від нинішньої скрути.

А ВО «Дніпроважмаш» переймає на себе витрати на похоронах небіжчиків — колишніх і теперішніх працівників об'єднання. На це підприємство щомісяця витрачає по кілька мільйонів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Добра вість

ОДНИМ ДОВГОБУДОМ МЕНШЕ

На Львівщині стало менше одним довгобудом. Ще з 1984 року у курортному Трускавці було розпочато будівництво оздоровчого комплексу, та перших відпочиваючих він прийняв лише недавно. Тут урочисто відкрито санаторій Міністерства внутрішніх справ України «Перлина Прикарпаття». На відкритті були присутні міністри внутрішніх справ України та Молдови А. Василишин та К. Анточ. Лікуватимуться і відпочиватимуть у санаторії правоохоронці з України, Росії, Молдови, Угорщини. Та передусім у лікувально-профілактичному центрі проходитимуть лікування чорнобильці. За даними МВС України, понад 30 тисяч працівників органів внутрішніх справ брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Коротко

ПРИВАТИЗАЦІЯ: СКЛАДАЮТЬСЯ СПИСКИ

Центральна комісія з питань координації роботи, пов'язаної з складанням та уточненням списків громадян, які мають право на одержання приватизаційних паперів, прийняла рішення просити Кабінет міністрів України продовжити термін складання списків до 30 травня 1993 року. На засіданні комісії розглядався ряд питань, які виникли в процесі складання списків — стосовно військовослужбовців, студентів, осіб, що відбувають покарання у виправних установах тощо. Заслухано також інформацію Міністерства закордонних справ про роботу по включенню до списків працівників дипломатичних представництв, консульських установ.

Прес-центр фонду державного майна України.

КОНКУРС НА КОТЕДЖІ

Управління будівництв облдержадміністрації ого по конкурс на розробку проектно-кошторисної документації для спорудження житла для українських німців, що повертаються на Одещину. Вже надійшло ряд цікавих пропозицій від тих, хто прагне одержати підряд на будівництво котеджів для переселенців.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

І ЛЕЙТЕНАНТ, І БАКАЛАВР

Сумське вище артилерійське командне училище реорганізовано у військовий артилерійський факультет фізико-технологічного інституту. Відтепер випускники, разом із лейтенантськими погонами, отримуватимуть дипломи бакалавра машинобудування, володіючи фахом технолога або спеціаліста у галузі автоматизації виробництва. Прийом заяв від бажаючих навчатися на технічному факультеті триватиме до першого травня.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

СІРНИКИ — ЗА КОПІЙКУ

— Такого бути не може,— скаже більшість. Це спростовують працівники ресторану «Віта» заставнянської агрофірми «Нове життя», що на Берегівщині. Причому продають коробки виключно за монети номіналом в одну копійку. Що це — спосіб накопичення цінного кольорового металу чи звичайнісінький рекламний трюк? Нам здається, що останнє.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область

До підсумків візиту

НЕЗАЛЕЖНО ВІД ПОЛІТИЧНОЇ КОН'ЮНКТУРИ

Офіційний візит міністра закордонних справ України Анатолія Зленка до Італійської Республіки збігся з бурхливими подіями у внутрішньополітичному житті цієї європейської держави. Адже щойно тут відбувся референдум, головним питанням якого була зміна виборчої системи країни. До цього треба додати цілу низку викриттів корумпованості місцевих політиків та бізнесменів, а також їхніх зв'язків з мафією.

Однак, як заявив на прес-конференції в Римі Анатолій Зленко, делікатна ситуація, що в ній опинилася Італія, не знизила інтересу до візиту і рівень зустрічей, які відбулися. А їх графік був вельми щільний: українського міністра прийняв Президент Італійської Республіки Оскар Скальфаро, відбулися переговори з італійським міністром закордонних справ Еміліо Коломбо, а також з головами обох палат італійського парламенту. Окрім цього, у Ватикані українського міністра прийняв Папа римський Іоанн Павло II.

Головними на переговорах у Римі були кілька питань. По-перше, двосторонні україно-італійські відносини. Міністри закордонних справ двох країн парафували проект Договору про дружбу і співробітництво між Україною та Італією. А сам документ буде підписано у Римі під час офіційного візиту Президента України Леоніда Кравчука.

У проекті Договору, крім традиційних для таких документів положень, є й рішення — створити україно-італійську торговельну палату. До речі, економічний аспект на римських переговорах був вагомий. Домовлено, наприклад, що найближчим часом буде розблоковано італійську кредитну лінію для України.

На переговорах в італійській столиці обговорено й питання нещодавньої токійської зустрічі міністрів закордонних справ держав «сімки». Саме там було прийнято рішення про виділення Росії економічної допомоги в понад 43 мільярди доларів. На прес-конференції в Асоціації іноземних кореспондентів у Римі Анатолій Зленко наголосив: «Не заперечуючи в принципі проти допомоги Росії, ми звертаємо увагу на те, що така допомога має надаватися й іншим країнам СНД. Інакше це може дисбалансувати ситуацію й викликати нерозуміння в інших нових незалежних державах».

Європейський напрямок в українській зовнішній політиці пріоритетний, саме тому чимало часу на переговорах присвячено проблемам Європи: нові правила співжиття, безпека, ситуація в колишній Югославії, регіональне співробітництво. Анатолій Зленко поінформував керівників Італії і про ініціативу Президента України щодо створення зони безпеки у Центральній та Східній Європі. Не оминули під час переговорів і питання ядерної зброї на українській території. За словами міністра закордонних справ нашої держави, він не відчув якоїсь особливої стурбованості італійської сторони з цього приводу.

Зустріч Папи римського і глави українського зовнішньополітичного відомства тривала півгодини. Під час аудієнції у Іонна Павла II обговорено міжконфесійні взаємини в Україні, екуменічні проблеми, становище греко-католицької церкви, а також перспективи відносин між Україною і Державою Ватикан.

Підсумовуючи, слід наголосити, що Італія — єдина країна серед лідерів Західної Європи, з якою Україна ще не мала контактів на найвищому рівні. Тому візит міністра закордонних справ України до італійської столиці можна розглядати як підготовку бази для подальшого розвитку двосторонніх відносин між Києвом і Римом у різних галузях. А той факт, що візит відбувся не за кращої для Італії внутрішньополітичної ситуації, свідчить: взаємний інтерес двох держав буде постійний і не залежатиме від політичної кон'юнктури.

Ростислав ХОТИН,
спеціально для «Голосу України».
Рим — Ватикан.

Історія

Попіл загиблих стукає у серця

Цими днями на вулицях польської столиці особливо багато квітів. Старі й малі несуть їх до величних пам'ятників та скромних меморіальних дошок, які є символами трагічної й водночас героїчної події у новітній польській історії — антифашистського повстання єврейського гетто у Варшаві.

П'ятдесят років тому змучені, але нескорені в'язні цього концтабору в центрі столиці (гітлерівці заборонили євреям жити поза кордонами гетто) зі зброєю в руках виступили проти окупантів. Причиною цього став наказ Гіммлера про ліквідацію варшавського гетто і відправлення кількох десятків його мешканців до газових камер Треблінки, вступ німецьких військ на територію гетто для виконання цього наказу.

Повстання, кероване єврейськими бойовими організаціями, підтримали польські антифашистські збройні угруповання, зокрема Армія Крайова, та сили були нерівні. Гітлерівці пустили в хід газові бомби, підпалювали цілі квартали, застосовували артилерію. Майже місяць боролося гетто, але наприкінці травня сорок третього все було скінчено.

На урочистості з нагоди п'ятдесятиріччя повстання до Польщі прибули делегації з Ізраїлю, США, України та багатьох інших держав. Відбулася низка масштабних заходів. Місцеві засоби масової інформації детально нагадали нинішнім поколінням події піввікової давності.

Попіл загиблих стукає у серця живих: не дайте будь-де на планеті відродитися фашизмові! Під яким би прапором він не виступав.

Володимир САВЦОВ.
Варшава.

В постійних комісіях

...І З КАБО-ВЕРДЕ ПОТОВАРИШУЄМО

Участь нашої держави як однієї з правонаступниць колишнього СРСР у Конвенції про фізичний захист ядерного матеріалу,— одне з основних питань, які обговорювалися на черговому засіданні Комісії Верховної Ради України у закордонних справах. За словами доповідача — голови Держматомнагляду Миколи Штейнберга цей документ уже підтримали майже 100 держав світу, і участь України у Конвенції та виконання її вимог сприятиме підвищенню рівня ядерної й радіаційної безпеки ядерних установок, зберігання ядерного матеріалу. Після нетривалої дискусії, враховуючи, що це питання важливе для безпеки нашої країни, депутати вирішили клопотатися перед Президією Верховної Ради про внесення його на розгляд сесії парламенту.

Члени комісії також обговорили проект постанови українського парламенту про роботу Укртелерадіокомпанії за інформацією її президента Миколи Охмакевича. Депутати висловилися за розгляд згаданої постанови Верховною Радою тільки після заслухання звіту президента Укртелерадіокомпанії.

Розглянувши листа Голови Національної асамблеї Республіки Кабо-Верде, парламентарії доручили відповідальному секретареві комісії С. Каменчуку сформувати депутатську групу, яка б налагодила постійне співробітництво з парламентом цієї країни.

З метою правдивого інформування світової громадськості щодо ядерної зброї, розміщеної в Україні, і відповідаючи на прохання керівника Соцінтерну Калеві Сорса, депутати вирішили прийняти згодом у Києві делегацію цієї організації.

Про візити офіційних українських делегацій до Швеції та Китаю поінформував присутніх народний депутат Володимир Марченко.

Тарас ПЕТРІВ.

Представляємо дипломатичний корпус України

Віктор НАГАЙЧУК:

«ЦЮ КРАЇНУ ПРОСТО ЛЮБЛЮ»

Із досьє «Голосу України»

Віктор Іванович Нагайчук народився 1946 року на Тернопільщині у сім'ї військовослужбовця. Закінчив Київський державний університет. Працював перекладачем у Єгипті, редактором англомовного журналу у департаменті громадської інформації у Секретаріаті ООН, в Академії наук України, керівником прес-центру Міністерства закордонних справ України, протягом останнього року очолював відділ країн Близького і Середнього Сходу та Африки.

Одружений, має двох дорослих синів.

Призначений Тимчасовим Повіреним у справах України в Єгипті.

— Вікторе Івановичу, що означає відкриття посольства у Єгипті для України?

— Це — важлива подія в історії близькосхідної політики України. Адже це буде перше посольство нашої держави не лише в арабському світі, а й у Африці. А Єгипет — ключова, провідна країна цього світу, яка багато в чому визначає тут клімат.

— Розуміємо, що у роботі посольства дрібниць немає, але все ж — які пріоритети у його діяльності?

— Слід відзначити, що між нашими країнами уже йде економічний і культурний діалог. Тож ми насамперед орієнтуватимемося на те, щоб він розвивався, прагнутимемо надати йому нового імпульсу. Україна має з Єгиптом вісім міждержавних угод про співробітництво у різних галузях. На жаль, вони ще не працюють як слід. Тож посольство і буде тим інструментом, який сприятиме обом сторонам якомога краще реалізувати їх можливості. Крім того, плануємо відкрити інформаційно-культурний центр, з тим щоб у Єгипті про Україну знали якомога більше.

— Якими будуть ваші перші кроки в Каїрі?

— Крім організаційних справ передбачається серія зустрічей, консультацій у Міністерстві закордонних справ, де будуть окреслені наші спільні завдання. Адже до Києва незабаром прибуде передова група дипломатів — Єгипет планує відкрити своє посольство в Україні.

— Який склад посольства України в Єгипті?

— Поки що нас двоє. Зі мною працюватиме ще блискучий арабіст Валерій Григораш — третій секретар посольства з консульських питань. Адже в Єгипті мешкає чимало українців, уже відкрито регулярне авіасполучення — отже, розвиватиметься і туризм. У порт Александрія заходять українські судна. А захист прав і інтересів наших громадян у Єгипті — головна функція посольства.

— Ви не вперше у Єгипті...

— Здається, все моє життя пов'язане з цією чудовою країною. Я її люблю. 20 років тому був військовим перекладачем у Єгипті. Після того — 11 років працював в Академії наук України, де займався проблемами цієї країни, захистив з цих питань дисертацію, маю наукові праці і монографії. Та й у Міністерстві закордонних справ, очолюючи відділ Близького і Середнього Сходу та Африки, теж набував досвіду. Маю тут чимало друзів, колег, чимало людей, які підтримують мене. І нині радий, що зможу застосувати свої знання на практиці.

Інтерв'ю провела
Валентина ПИСАНСЬКА.

Експрес-інформація

ЧЕЧНЯ: ПОЛІТИЧНА КРИЗА ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ

Після того, як ряд указів президента Чечні Д. Дудаєва, зокрема «Про розпуск парламенту», Конституційний суд цієї самопроголошеної республіки визнав за неконституційні, політична криза в Чечні поглибилася. У Грозному тривають мітинги прихильників і противників президента. Кількість мітингувальників з обох сторін приблизно однакова — від двох до п'яти тисяч чоловік. Багато людей озброєно. Лише за останні дві доби МВС Чечні роздало населенню більш як тисячу одиниць вогнепальної зброї.

Д. Дудаєв звернувся до громадян по телебаченню. Він наголосив, що протистояння між парламентом і президентом є частиною великого політичного сценарію, який розігрується на території Росії. Якщо парламент, наголосив Д. Дудаєв, не призначить дострокові вибори президента, то, згідно з чинним законодавством, він визначить цю дату сам.

ОПТИМІСТИЧНИЙ ПРОГНОЗ

Виступаючи на презентації Асоціації міжнародного співробітництва, Президент Росії Б. Єльцин заявив: «Людям важко, але вони все одно підтримують реформи». Він наголосив, що нині, вперше за всю історію Росії, народ відчув смак свободи. Тому, на його думку, демократичні процеси в Росії і надалі набиратимуть сили.

Користуючись присутністю послів деяких держав, Б. Єльцин додав, що реформи проходитимуть ефективніше, якщо їх реально підтримуватиме світове співтовариство.

ІСТОТНА ДОПОМОГА

65 мільйонів доларів надали Сполучені Штати Білорусі для демонтажу різних ядерних об'єктів та робіт, пов'язаних з цим. Про це заявив держсекретар США У. Кристофер перед зустріччю з білоруським міністром закордонних справ П. Кравченком, який перебуває у Вашингтоні з офіційним візитом.

У. Кристофер також сказав, що його країна надасть Білорусі й інші види допомоги економічного та гуманітарного характеру.

ЄВРОПІ ПОТРІБЕН ПОЛІТИЧНИЙ СОЮЗ

Розширити європейський політичний союз закликав голова комісії Європейських співтовариств Ж. Делор. Виступаючи на ярмарку в німецькому місті Ганновері, він наголосив, що політичний союз особливо важливий в царині зовнішньої політики.

Ж. Делор також висловився за те, щоб створити нові умови для діалогу з країнами Центральної і Східної Європи.

ОСЕТІЯ ПЕРЕД РЕФЕРЕНДУМОМ

Нарада за участю членів Президії Верховної Ради та Ради Міністрів Північної Осетії відбулася у Владикавказі. Її учасники обмінялися думками щодо питань, пов'язаних з підготовкою та проведенням Всеросійського референдуму 25 квітня. Вони наголосили, що в лічені до референдуму дні слід зробити все можливе для того, щоб багатонаціональне населення Північної Осетії могло нормально здійснити свій вибір.

ВОЄННА ІНТЕРВЕНЦІЯ ЗЗОВНІ

стане реальною, якщо конфлікт в колишній Югославії не буде розв'язано мирним шляхом. Про це заявив Президент Болгарії Ж. Желєв під час свого візиту до Вашингтону. На його думку, НАТО і ЄС не треба вводити в дію наземні сили для того, щоб зупинити конфлікт. Ж. Желєв вважає, що союзники мають завдати повітряних ударів по заводах та нафтопереробних підприємствах на територіях воюючих сторін, щоб позбавити енергоносіїв.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Військо

КОЖЕН ТРЕТІЙ ПРИСЯГАВ ... КВАРТИРІ

В Центрі культури, освіти та дозвілля офіцерів у Києві проходив IУ з'їзд Спілки офіцерів України (СОУ).

Голова Спілки полковник Г. Омельченко у своїй доповіді наводив цифри, після аналізу яких постало запитання: кого годуємо? Опитування офіцерів показало, що 10 відсотків з них готові в будь-який момент зрадити Україну, 33 відсотки заявили, що присягли на вірність українському народові, бо мають тут житло, 27 — лише тому, що в Україні спокійніша обстановка, і лише 30 відсотків офіцерського корпусу готові служити Україні вірою і правдою. Полковник Омельченко також з тривогою констатував, що нині 40 відсотків вищого керівництва Збройних Сил України працює на створення єдиної армії СНД.

Побоювання, що шлях трансформації Київського, Одеського та Прикарпатського військових округів у Збройні Сили України — це шлях, приречений на поразку, здається, не були безпідставні. Сьогоднішня армія України — це поки що більше потворне дитя Радянської Армії, ніж національне військо незалежної України. З тими ж самими ганджами — «дідівщиною», корупцією, пиятством, сваволею командирів, злодійством. Делегати з тривогою говорили на з'їзді, що національна ідея у військах так і не стала провідною. Ставлення до неї серед солдатів, прапорщиків, офіцерів таке саме, як колись до ідей марксизму-ленінізму — цілковита апатія. А соціальнопсихологічна служба (СПС), очолювана генерал-майором В. Мулявою, сприймається в армії точнісінько так само, як раніше замполіти, — як дармоїди, що нав'язують професіоналам ідеологію на замовлення вищої політичної влади.

Викликав подив виступ на з'їзді народного депутата України, члена постійної Комісії Верховної Ради з питань оборони та державної безпеки М. Поровського. Він, зокрема, заявив, що 485 мільярдів карбованців, запланованих на оборону в Державному бюджеті України, вкрай недостатньо і необхідно вимагати більшої суми. Треба припиняти конверсію, виголошував пан Микола, і взяти курс на експорт зброї, почати створювати новий військовий блок з участю України та держав Східної і Центральної Європи, який протистояв би НАТО та Росії. Виступ Поровського нагадував полум'яні промови більшовицьких комісарів, які завжди над усе, жертвуючи добробутом своїх громадян, ставили інтереси війська. Шкода, що в фойє Центру культури , освіти та дозвілля офіцерів не було таких експонатів, як, скажімо, холодильник пенсіонера, гардероб робітника, діаграма зростання заробітної плати вчителя. М. Поровському і тим, хто йому так гаряче аплодував, було б не зайве ознайомитися з ними.

«Бомбою» став на з'їзді виступ голови Спілки офіцерів Військово-Морських Сил України капітана I рангу В. Лупакова. Те, що нині діється на Чорноморському флоті, інакше, як російським словом «беспредел», не охарактеризуєш. Використовуючи Ялтинську угоду про тимчасовий статус ЧФ як об'єднаного флоту Російської Федерації та України, Росія фактично прибирає флот до своїх рук. Звернення офіцерів Військово-Морських Сил України до Президента—Головнокомандуючого Збройних Силами, до Верховної Ради так і залишилися гласом волаючого в пустелі. А тим часом кораблі Чорноморського флоту беруть участь у громадянській війні в Грузії, командувач ЧФ віце-адмірал Е. Балтін призначає на керівні посади тільки офіцерів Росії, на кораблях Чорноморського флоту майорять андріївські прапори, а квартири у будинках, зведених в Севастополі, Очакові, Феодосії, Донузлові, Балаклаві виключно на українські гроші й українськими військовими будівельниками, одержують мічмани, офіцери та адмірали російських ВМС. Чорноморський флот дедалі більше нагадує окупаційні війська, які утримує й годує наш народ.

Міністр оборони України, генерал-полковник К. Морозов у своєму виступі на з'їзді заявив, що якщо ситуація на Чорноморському флоті не зміниться, якщо Росія відмовиться найближчим часом ділити кораблі і виводити свою армаду в російські порти, то краще буде, щоб увесь Чорноморський флот залишив територіальні води України і передислокувався в Росію. Принаймні не треба буде годувати фактично чужий флот. К. Морозов говорив також про майбутню долю 42-ї ракетної армії стратегічного призначення. Сьогодні ця армія фактично належить неіснуючій державі — СРСР. Очевидно, що ідея маршала Є. Шапошникова про підлеглість ракетних військ стратегічного призначення міфічному командуванню об'єднаними Збройними Силами СНД — явна дурниця. Міністр наголосив, що особовий склад цієї армії має присягнути на вірність українському народові і влитися у Збройні Сили України. Щодо ядерної зброї, то К. Морозов заявив, що вона є в Україні і ще багато років залишатиметься в нас.

Усі були зворушені прикінцевими словами з виступу міністра оборони. З'їзд стоячи, бурхливими оплесками вітав генерала Морозова, коли він сказав: «Я добровільно з посади не піду». Річ у тому, що нині на міністра оборони України чинять шалений тиск «учорашні» всіх мастей, які вбачають у ньому одну з головних перешкод своїм планам реанімації тоталітарної імперії. Отож палка підтримка офіцерським загалом міністра, попри всі негаразди у війську, вселила в делегатів та гостей з'їзду оптимізм і віру в те, що труднощі таки здолають, а Збройні Сили України міцно стануть на ноги й зуміють у разі необхідності дати відсіч будь-якому агресорові.

З'їзд обрав нового голову СОУ. Ним став начальник управління військової контррозвідки СБУ генерал-майор О. Скипальський.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Культура

ТАЛАНТИ У НАС Є

ТРЕБА ТІЛЬКИ ЇХ ВЧАСНО ПІДТРИМАТИ

У Запоріжжі пройшов перший зональний тур Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка, куди з'їхалися молоді таланти з навколишніх областей. Про його підсумки розповідає заступник голови оргкомітету, директор конкурсу Богдан Білейчук:

— Відрадно, що крім зовсім невідомих співаків ми побачили і почули тих, які вже не почуваються новачками на професійній сцені, мають своє ім'я. Зокрема, Моніка з Донецька чи Володимир Забара із Запоріжжя, який, до речі, і пише музику. Обоє явно виділялися своєю самобутністю, своїм професіоналізмом у запорізькому турі.

Це тільки початки нашої великої роботи з молодими талантами. Але вже там, у Запоріжжі, ми переконалися, що наша ідея — об'єднати під вітрилом популярного міжнародного конкурсу молодих виконавців і підтримати їх — набирає конкретних обрисів. А значить — буде жити. Певна річ, що в Запоріжжі були виконавці, які ще зовсім мало знають про Івасюкову пісенну творчість, про його трагічну смерть. Але вони тягнуться до його пісні, прагнуть глибше збагнути її, зрештою, вийти з нею на орбіту своєї мистецької долі.

— А які Івасюкові пісні звучали найчастіше в Запоріжжі?

— Ті, які найбільш відомі: «Червона рута», «Я піду в далекі гори», «Пісня буде поміж нас». Але прозвучали і ті, які я не чув навіть у західному регіоні, де більше обізнані з творчістю цього самобутнього композитора. Як і почули ми оригінальні оранжировки вже добре відомих пісень. Отже, навіть на основі «запорізького варіанту» маємо підстави говорити, що Івасюкова музика збагачує сучасних молодих виконавців, дає їм змогу глибше розкрити свої творчі можливості.

А переможцями «запорізького туру», окрім уже названих Моніки й Віктора Забари, стали Інга Вазебник із Запоріжжя й Сергій Гаркуша із Луганська, Олександр Ізмайлов та Олександр Юрцевич з Донецької області. Вони продовжать мистецьке змагання за звання лауреатів у фіналі конкурсу, який пройде наприкінці травня в Чернівцях.

Ще одну учасницю «запорізького туру» — Ганну Шехтман з Харкова — ми поставили у резерв. Отже, в неї також є шанс поїхати у Чернівці.

— А яке загальне враження від творчих можливостей конкурсантів?

— Як на мене, то усі учасники, які пробилися у фінал, мають досить пристойний професійний рівень. Про них можна сказати без жодної скидки: вони не випадково прийшли в естраду. Як і про те, що вміють витворити з голосу, мелодії, пластики той дивовижний мистецький сплав, який ми називаємо естрадною піснею.

До речі, у Запоріжжі до нас, членів журі й дирекції, підходили представники з багатьох областей і говорили відверто: саме такого, професійного конкурсу вони давно чекали.

— Організація мистецького конкурсу, а тим паче — міжнародного, потребує сьогодні мільйонних коштів, солідної спонсорської підтримки. Чи не зіткнувся оргкомітет з фінансовою проблемою?

— Проблема, звичайно, є. Бо сьогодні закладаєш одні затратні суми, а через місяць-другий виявляється, що цього явно замало. Одне слово, галопуюча інфляція обганяє наші наміри.

Але мені приємно сказати, що у нас, в Україні, є підприємці, банкіри, бізнесмени з високою національною свідомістю, які прекрасно розуміють, що вкладаючи гроші в українську культуру, вони дбають про майбутнє нашої держави.

А гроші потрібні немалі. Тільки за одну пересувну сцену маємо заплатити майже сорок мільйонів карбованців. Отож нам солідно допомогли київські банки «Аваль» та «Інко», «Західкоопбанк» з Івано-Франківська, фірма «Червона рута», Торговий дім, хутрове об'єднання «Тисмениця» з Прикарпаття, спільне французько-українське підприємство «Орама», фірми «Покуття» і «Каскад» з Івано-Франківської області, Фонд міжнародного молодіжного співробітництва. Сподіваюся, що коло наших спонсорів уже найближчим часом значно розшириться.

— Як сприйняли на Буковині ідею проведення фіналу конкурсу в Чернівцях?

— Ми там знайшли повну підтримку. Як з боку місцевої держадміністрації, так і з боку широкої громадськості цього пісенного краю.

Вірю, що в недалекому майбутньому Чернівці стануть відомим мистецько-культурним центром нашої держави. Адже Буковина дала українській культурі, та й світовій загалом, багато відомих імен. Тому оргкомітет конкурсу звернувся до Президента України Леоніда Кравчука з проханням підтримати на державному рівні майбутнє будівництво у Чернівцях сучасного кіноконцертного залу, де можна було б проводити і Міжнародний конкурс імені Володимира Івасюка, і Всеукраїнський кінофестиваль імені Івана Миколайчука.

Розмову вів **Роман ВАТРИЧ.**

Важливою мистецькою подією у житті Прикарпаття став відбірковий тур Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка, що відбувся в Івано-Франківську. Глядачі вщерть заповнили того вечора просторий зал обласної філармонії. І дістали справжню естетичну насолоду. Адже молоді виконавці виступали пристрасно, темпераментно, самобутньо.

Переможцями в Івано-Франківську стали учень Калуського училища культури Іван Мармуш, студентка музичного факультету Прикарпатського державного університету імені Василя Стефаника Наталія Ільків та сімейний дует з Косівського району — Галина й Ярослав Борути.

Василь БАБУХ.

Івано-Франківськ.

На знімку: виступає подружжя Борутів із селища Яблунів.

Фото Михайла Голяка.

ПРЕДСТАВНИЦТВА АТ "ОМЕТА ІНСТЕР"

1. Біла Церква.
Регіональне представництво.
Тел. (263) 5-13-27, 5-26-80.
Факс 5-13-27.
2. Чернігів. Представництво.
Тел. (04622) 3-12-01.
3. Вінниця. Представництво.
Тел. (04322) 9-99-56.
4. Ніжин. Представництво.
Тел. (04631) 2-36-72.
5. Обухів. Представництво.
Тел. (272) 5-38-40. Факс 5-38-40.
6. Коростень. Представництво.
Тел. (04142) 4-10-63.
7. Умань. Представництво.
Тел. (04236) 5-51-10.
8. Миронівка. Представництво.
Тел. (274) 5-44-53.
9. Козятин. Представництво.
Тел. (04342) 2-74-87.
10. Бориспіль. Представництво.
Тел. (295) 5-25-77.
11. Бровари. Представництво.
Тел. (294) 5-53-02.
12. Житомир. Представництво. Тел. (04122) 37-32-99.
13. Каховка. Регіональне представництво.
Тел. (05536) 4-22-35. Факс 3-37-65.
14. Одеса. Представництво. Тел. (04822) 44-95-87.
15. Дніпропетровськ. Представництво.
Тел. (0562) 42-21-12. Факс 42-35-21.
16. Берислав. Представництво. Тел. (05546) 3-22-18.
17. Запоріжжя. Регіональне представництво.
Тел. (0612) 32-71-27. Факс 34-82-41.
18. Херсон. Представництво. Тел. (05522) 6-19-91, 6-36-10.
19. Нова Каховка. Представництво. Тел. (05549) 2-15-49.
20. Миколаїв. Представництво. Тел. (0512) 37-18-94. Факс 37-77-67.
21. Кривий Ріг. Представництво. Тел. (0564) 51-11-34. Факс 51-13-22.
22. Харків. Регіональне представництво.
Тел. (0572) 23-64-49. Факс 23-64-28.
23. Конотоп. Представництво. Тел. (05447) 47-33-83.
24. Суми. Представництво. Тел. (05422) 22-21-38. Факс 27-11-51.
25. Шостка. Представництво. Тел. (05449) 3-31-20.
26. Лозова. Представництво. Тел. (057452) 2-56-46.
27. Кременчук. Регіональне представництво.
Тел. (05366) 3-31-13. Факс 3-51-52.
28. Черкаси. Представництво. Тел. (0472 47-45-04.
29. Сєвєродонецьк. Регіональне представництво. Тел. (06452) 3-01-29.
Факс 3-31-80.
30. Донецьк. Представництво. Тел. (0622) 51-06-78.
31. Луганськ. Представництво. Тел. (0642) 53-24-32.
32. Торез. Представництво.
33. Краматорськ. Представництво. Тел. (06264) 6-34-67.
34. Червоноармійськ. Представництво. Тел. (06239) 2-21-82.
35. Кременець. Регіональне представництво.
Тел. (03546) 2-27-33. Факс 2-24-33.
36. Тернопіль. Представництво. Тел. (03522) 5-14-72. Факс 2-07-07.
37. Рівне. Представництво. Тел. (03622) 2-43-71. Факс 2-42-87.
38. Івано-Франківськ. Представництво.
Тел. (03422) 2-53-17. Факс 2-53-17.
39. Нововолинськ. Представництво. Тел. (03444) 3-10-84, 3-02-29.
40. Червоноград. Представництво. Тел. (03249) 2-02-73.
41. Дрогобич. Представництво. Тел. (03244) 3-63-52.
42. Луцьк. Представництво. Тел. (03322) 3-11-86.
43. Хмельницький. Регіональне представництво. Тел. (03822) 9-12-49.
44. Ізяслав. Представництво. Тел. (03852) 5-27-93.
45. Чернівці. Представництво. Тел. (03722) 5-44-09. Факс 3-22-01.
46. Мінськ. Представництво. Тел. (0172) 27-19-49. Факс 64-51-64.
47. Алма-Ата. Представництво. Тел. (3272) 64-19-49, 69-24-33.
48. Фергана. Представництво. Тел. (37322) 7-35-75.
49. Сімферополь. Представництво.
Тел. (0652) 49-97-07. Факс 44-78-38.
50. Дніпродзержинськ. Представництво. Тел. (05692) 3-13-64.
51. Маріуполь. Представництво. Тел. (0629) 389-89-91.
52. Львів. Представництво. Тел. (0322) 72-26-65.
53. Мелітополь. Представництво. Тел. (06142) 5-60-09.

АГЕНТСТВА АТ "ОМЕТА ІНСТЕР"

1. «ОМЕТА Вест», м. Харків.
Тел. (0572) 23-64-38, 23-64-49.
2. «ОМЕТА Істен», м. Шостка.
Тел. (05449) 3-28-45.
3. «ОМЕТА Віта», м. Шостка.
Тел. (05449) 3-30-80.
4. «ОМЕТА Перфект»,
м. Конотоп.
Тел. (05417) 47-33-83.
5. «ОМЕТА Кредит»,
м. Біла Церква.
Тел. (263) 5-13-27.
6. «ОМЕТА», Каховка.
Тел. (05536) 4-22-35.
7. «ОМЕТА», м. Нова Каховка,
вул. Ентузіастів, 1.
8. «ОМЕТА», м. Миколаїв.
Факс (0512) 37-77-67.
9. «ОМЕТА», м. Кривий Ріг.
Тел. (0564) 51-11-34.
10. «ОМЕТА Алта»,
м. Кременчук.
Тел. (05366) 3-51-52, 3-31-13.
11. «ОМЕТА Алекс», м. Олександрія. Тел. (05235) 2-22-32.
12. «Дніпро», Онуфріївка. Тел. (05238) 9-12-80.
13. «ОМЕТА Сервіс», м. Сєвєродонецьк.
Тел. (06452) 3-31-80, 3-01-29.
14. «ОМЕТА Кремень», м. Кременець.
Тел. (03546) 2-38-33, 2-27-33.
15. «Гарант», Радивилів. Тел. 2-18-96.
16. «ОМЕТА Волинь», м.Нововолинськ. Тел. (03422) 3-10-84.
17. «Кристополь Інформ», м. Червоноград. Тел. (03249) 2-02-73.
18. «Поділля», м. Чортків. Тел. (03552) 2-94-60.
19. «ОМЕТА Поділля», м. Хмельницький. Тел. (03822) 9-12-49.
20. «Фортуна», м. Каменець-Подільський. Тел. (03849) 3-26-90.
21. «"ОМЕТА"», м. Херсон. Тел. (05522) 6-19-91.
22. «ОМЕТА Дніпро"», м. Дніпропетровськ. Тел. (0562) 42-21-12.
23. «Успіх», Рівнеська обл., м. Дубно. Тел. (03656) 4-35-33.
24. «Надія», Тернопільська обл., м. Гусятин. Тел. (03557) 2-18-87.
25. «Шанс», м. Шумськ, Тернопільська обл. Тел. 2-13-16, 2-11-89.
26. «Теребовля», Тернопільська обл., м. Теребовля. Тел. 2-12-82.
27. «Добробут», Тернопільська обл., м. Бучач. Тел. (03544) 2-17-58.
28. «ОМЕТА-СК», м. Світловодськ, Кіровоградська обл.
Тел. (05236) 2-39-74.
29. «ОМЕТА Гарант», м. Жашков, Черкаська обл. (04747).
30. «Гарант», Зборів, Тернопільська обл. Тел. (03540) 2-11-83.
31. «Гранд», м. Полтава, вул. Ляхова, 1.
32. «Веста», м. Сміла. Тел. (04733) 2-24-75.
33. «ОМЕТА», м. Дніпродзержинськ.
34. «ОМЕТА Шанс», м. Боярка, вул. Білогородська, 11.
35. «ОМЕТА Вінниця», м. Вінниця. Тел. (04322) 5-37-49.
36. «ОМЕТА Інтер», м. Суми, вул. Петропавлівська, 61, кім. 30.
37. «ОМЕТА», м. Кіровоград. Тел. (05222) 24-46-15.
38. «ОМЕТА Сервіс», м. Бориспіль. Тел. (295) 5-25-77.
39. «ОМЕТА Стар», м. Лозова, Харківська обл. Тел. 2-56-46.
40. «ОМЕТА», м. Борислав. Тел. (05546) 2-14-80.
41. «К-ОМЕТА», м. Канів. Тел. (04736) 2-37-26.
42. «Орель», м. Івано-Франківськ. Тел. (3422) 2-53-17.
43. «Шанс-Комерс», Львівська обл., м. Броди.
44. «Опцион ЛТД», м. Ніжин. Тел. (04631) 2-36-72.
45. «ОМЕТА ЛТД», м. Обухів, вул. Малишка, 6, кв. 70.
46. «ОМЕТА Фастов», м. Фастів, вул. Леніна. Будинок побуту.
47. «ОМЕТА Тетіїв», Київська обл., м. Тетіїв.
48. «ЮНОНА», м. Луцьк. Тел. (03322) 4-15-49.
49. «ОМЕТА», Рівненська обл., м. Рокитне.
50. «ОМЕТА», Чернівецька обл., м. Заставна.
51. «ПОЛІС», Київська обл., м. Богуслав.
52. «ОМЕТА Промінь», м. Сарни, Рівненська обл.,
вул. Заводська, 5.

ГОЛОС України
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, завідуючий відділом гуманітарних проблем; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 818583

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311072.